

# โตเกียว

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

**โตเกียว** (ญี่ปุ่น: 東京 โรมaji: *โทเกียว*) หรือชื่ออย่างเป็นทางการว่า**มหานครโตเกียว** (東京都; Tokyo Metropolis) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งคือ**เอโดะ** เป็นเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น มีระบบการปกครองแบบพิเศษซึ่งรวมการปกครองในรูปแบบจังหวัดและเมืองไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ เขตอภิมหานครโตเกียวจัดว่าเป็นเขตเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยรวมเขตปริมณฑลแล้วมีประชากรอาศัยอยู่ราว 35,237,000 คน <sup>[5]</sup>) เฉพาะในตัวเมืองโตเกียว 23 แขวงการปกครองพิเศษ มีประชากรในเขตเมืองประมาณ 12 ล้านคน<sup>[6]</sup> ถือเป็นเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในโลกเมืองหนึ่ง ประชากรทั้งหมดของโตเกียวมีทั้งหมดกว่า 35 ล้านคน โตเกียวตั้งอยู่บริเวณภูมิภาคคันโตของญี่ปุ่น คำว่า "โตเกียว" หมายถึง "นครหลวงตะวันออก" ในโตเกียวยังเป็นที่ตั้งของพระราชวังหลวงของสมเด็จพระจักรพรรดิ

กรุงโตเกียวเคยเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปี 1964 และจะเป็นเจ้าภาพครั้งที่ 2 ในปี 2020 ระหว่างวันที่ 24 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม พ.ศ. 2563

## เนื้อหา

ชื่อเมือง

ประวัติศาสตร์

ภูมิศาสตร์

เขตการปกครอง

แขวงพิเศษ

โตเกียวตะวันตก

เมือง

อำเภอนิชิตามะ

เกาะและกิ่งจังหวัด

ภูมิอากาศ

โตเกียวตะวันออก

โตเกียวตะวันตก

เศรษฐกิจ

การคมนาคม

ประชากร

การศึกษา

เมืองพี่น้อง

อ้างอิง

แหล่งข้อมูลอื่น

## ชื่อเมือง

โตเกียวเคยเรียกว่าเอโดะแปลว่าปากน้ำ <sup>[7]</sup> เมื่อกลายเป็นเมืองหลวงของญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1868 ก็เปลี่ยนชื่อเป็นโตเกียวแปลว่ากรุงตะวันออก (โท 東 "ตะวันออก", เกียว 京 "กรุง")<sup>[7]</sup> ในตอนต้นยุคเมจิบางครั้งเรียกโตเกียวว่าโทเก ซึ่งเป็นวิธีอ่านอีกแบบของตัวคันจิ แต่ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว<sup>[8]</sup> นอกจากนี้โตเกียวยังมีอีกความหมายหนึ่ง ซึ่งหมายถึงขนมที่ดังเป็นอย่างมากในเมืองไทย เนื่องจากชื่อมีความเหมือนขนมเมืองหลวงอย่างปักกิ่งอีกด้วย

## ประวัติศาสตร์

โตเกียวแต่เดิมเป็นหมู่บ้านประมงเล็ก ๆ ที่ชื่อเอโดะ ต่อมาใน ค.ศ. 1457 ปราสาทเอโดะได้ถูกสร้างขึ้น และต่อมาในปีพุทธวรรษที่ 1590 เป็นยุคที่โทกูวาวะ อิเอยาซุได้เริ่มปราบหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งภายหลังจากปราบหัวเมืองต่าง ๆ ลงได้อย่างราบคาบแล้วใน ค.ศ. 1603 เขาได้สถาปนารัฐบาลโชกุนขึ้นปกครองประเทศ โดยมีเอโดะเป็นที่ตั้งของ "บากูฟุ" (รัฐบาลทหาร) และสถาปนาตนขึ้นเป็น

<div>โตเกียว</div> <div><span><span><span><span>東京</span></span></span></span></div>
มหานคร
東京都 • มหานครโตเกียว
<div><div><div><div><div><span></span></div></div></div><div><div><div><span></span></div></div><div><div><span></span></div></div></div><div><div><div><span></span></div></div><div><div><span></span></div></div></div><div><div><div><span></span></div></div><div><div><span></span></div></div></div></div></div> <div>จากบนซ้าย: ชินจูกุ โตเกียวทาวเวอร์ สะพานสายรุ้งชิบูยะ และอาคารสถานีตีบัญญัติแห่งชาติ</div>
<div> <div><div><span></span><b>ธง</b></div><div><span></span><b>ตรา</b></div></div></div>
<div><div><span></span><b>สัญลักษณ์</b></div></div>
เพลง: ญี่ปุ่น: <i>Tokyo Metropolitan Song</i> โรมaji: <i>東京都歌</i> <span>ทับศัพท์: <i>โทเกียวโดกะ</i></span> <sup>[1]</sup>
<span></span> <div>ที่ตั้งของโตเกียวในญี่ปุ่น</div>

โชกุน เมืองเอโดะจึงได้กลายเป็นศูนย์กลางของรัฐบาลทหารของเขาซึ่งมีอำนาจปกครองทั้งประเทศในช่วงเวลาต่อมาในยุคเอโดะ เมืองเอโดะก็ขยายตัวขึ้นจนกลายเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดเมืองหนึ่งในโลก โดยมีประชากรมากกว่า 1 ล้านคนใน คริสต์ศตวรรษที่ 18<sup>[9]</sup> และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นเมืองหลวงของญี่ปุ่น<sup>[10]</sup> แม้ว่าองค์จักรพรรดิประทับอยู่ในนครหลวงเฮอังเกียว (เกียวโต)



พระราชวังหลวง ที่ประทับของ พระจักรพรรดิ



โตเกียว ในปี ค.ศ. 1933



หมูเกาะโอะกะซะวะระซึ่งมีจุดที่ใต้สุดและตะวันออกสุดของญี่ปุ่น

แห่งตะวันออก<sup>[18]</sup>

ตามการแบ่งเขตภูมิอากาศแบบเคิเปิน โตเกียวอยู่ในเขตภูมิอากาศชุ่มชื้นกึ่งเขตร้อน (Cfa)<sup>[19]</sup> และตามการแบ่งเขตภูมิอากาศในประเทศญี่ปุ่น โตเกียวอยู่ในเขตภูมิอากาศชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งมีลักษณะเด่นคือมีความแตกต่างระหว่างฤดูชัดเจน อากาศเปลี่ยนแปลงง่ายในแต่ละวัน ฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูงและฝนตกมาก ฤดูหนาวมีวันที่แดดออกและอากาศแห้ง

โตเกียวเป็นตัวอย่างของปรากฏการณ์เกาะความร้อน ซึ่งเป็นผลจากการปล่อยความร้อนโดยวิธีต่าง ๆ เช่นไอร้อนจากเครื่องปรับอากาศหรือรถยนต์ และการพัฒนาตัวเมืองทำให้มีพื้นที่สีเขียวน้อยลง<sup>[20]</sup>

## เขตการปกครอง

**แขวงพิเศษ**

โตเกียวมี 23 แขวงการปกครองพิเศษ (ญี่ปุ่น: 特別区 โรมาจิ: *tokubetsu-ku*) ได้แก่

หลังจากนั้นประมาณ 263 ปี ระบอบปกครองภายใต้โชกุนถูกล้มล้างโดยการปฏิรูปเมจิ อำนาจอการปกครองจึงกลับคืนมาสู่จักรพรรดิอีกครั้งใน ค.ศ. 1869 จักรพรรดิเมจิทรงย้ายเมืองหลวงมาที่เอโดะและเปลี่ยนชื่อเมืองเป็น โตเกียว โตเกียวจึงกลายเป็นศูนย์กลางทางการเมืองและวัฒนธรรมของประเทศ <sup>[11]</sup> และการที่จักรพรรดิทรงย้ายมาประทับจึงทำให้โตเกียวกลายเป็นเมืองหลวงอย่างเต็มตัวและปราสาทเอโดะเปลี่ยนเป็นพระราชวังหลวง

ในยุคเมจิ โตเกียวมีการพัฒนาโดยได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เช่น การเปิดบริการโทรเลขระหว่างโตเกียวกับโยโกฮามะ ในปี 1869 และการเปิดบริการรถไฟสายแรกระหว่างชิมาบาชิและโยโกฮามะในปี ค.ศ. 1872<sup>[11]</sup>

### ภูมิศาสตร์

กรุงโตเกียวตั้งอยู่ในที่ราบคันโตติดกับอ่าวโตเกียว มีขนาดประมาณ 90 กม. จากตะวันออกไปถึงตะวันตก และ 25 กม. จากเหนือถึงใต้ ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดชิบะ ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดยามานาชิ ทิศใต้ติดกับจังหวัดคานางาวะ และทิศเหนือติดกับจังหวัดไซตามะ เขตการปกครองของโตเกียวนั้นรวมไปถึงหมู่เกาะอิซุและหมู่เกาะโองาซาวาระด้วย จึงทำให้โตเกียวมีจุดที่อยู่ใต้สุดและตะวันออกสุดของญี่ปุ่นอยู่ในพื้นที่ด้วย

ทางตะวันออกของโตเกียวเป็นที่ราบตะกอนน้ำพาเช่นบริเวณปากแม่น้ำชูมิดะและแม่น้ำเอโดะ พื้นดินค่อนข้างอ่อนจึงทำให้เกิดการทรุดตัวของพื้นดิน<sup>[12]</sup> อ่าวโตเกียวถูกถมที่เพื่อสร้างพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ยุคเอโดะ<sup>[13]</sup> และเริ่มมีการถมที่เพื่อสร้างสถานที่กักจัดขยะตั้งแต่ปี 1927<sup>[14]</sup> ปัจจุบันพื้นที่ประมาณร้อยละ 20 ของอ่าวโตเกียวกลายเป็นพื้นที่ที่ถูกถม<sup>[15]</sup> ในแขวงนิชิมะทางตะวันตกเป็นที่สูง โดยมีเขาคุโมโตรีซึ่งมีความสูง 2,017 ม. เป็นจุดที่สูงที่สุดในโตเกียว โตเกียวตั้งอยู่บนรอยเลื่อนที่มีพลังซึ่งอยู่ใกล้ผิวโลกมาก จึงมีการคาดการณ์ว่าอาจจะเกิดแผ่นดินไหวรุนแรงขึ้น<sup>[16]</sup>

ทั้งหมู่เกาะอิซุและโองาซาวาระเป็นหมู่เกาะภูเขาไฟ หมู่เกาะอิซุมีภูเขาไฟที่ยังมีพลังอยู่จำนวนมาก เช่นภูเขาไฟโอยามะบนเกาะมียาเกะที่ระเบิดในปี 2000<sup>[17]</sup> ส่วนหมู่เกาะโองาซาวาระนั้นอยู่ห่างจากแผ่นดินใหญ่มากและมีสัตว์ท้องถิ่นหลายชนิด จนบางครั้งถูกเรียกว่าหมู่เกาะกาลาปากอส



ภาพถ่ายดาวเทียม 23 แขวงพิเศษของโตเกียว จากยาน Landsat 7 ของนาซา

<div><div><div><div><div><div><span></span></div></div></div><div><div><div><span></span></div></div></div></div></div></div>
<span></span> <div>ที่ตั้งของโตเกียวในญี่ปุ่น</div>
พิกัดภูมิศาสตร์: <span><span><span><span><span>35°41′22.22″N</span> <span>139°41′30.12″E</span></span></span><span><span>﻿</span> / <span>﻿</span></span><span><span></span></span></span></span>

ประเทศ	<span><span><span></span></span><span> </span></span> ญี่ปุ่น
ภูมิภาค	คันโต
เกาะ	ฮนชู
การบริหาร	23 แขวงพิเศษ, 26 เมือง, 1 อำเภอ และ 4 กิ่งจังหวัด
การปกครอง <div></div>	
<span> </span> • <span> </span> ประเภท	จังหวัด
<span> </span> • <span> </span> ผู้ว่า	ยูริโกะ โคอิเกะ <sup>[2]</sup>
<span> </span> • <span> </span> ศูนย์กลาง	ชินจูกุ
พื้นที่(อันดับที่ 45)	
<span> </span> • <span> </span> มหานคร	13,572 ตร.กม. (5,240 ตร.ไมล์)
<span> </span> • <span> </span> เขตเมือง	2,187.66 ตร.กม. (844.66 ตร.ไมล์)
ประชากร <span>(ส.ค. 2014)</span> <sup>[3][4]</sup>	
<span> </span> • <span> </span> มหานคร	37,126,000
<span> </span> • <span> </span> ความหนาแน่น	2,700 คน/ตร.กม. (7,100 คน/ตร.ไมล์)
<span> </span> • <span> </span> เขตเมือง	13,370,198
<span> </span> • <span> </span> ความหนาแน่นเขตเมือง	6,100 คน/ตร.กม. (16,000 คน/ตร.ไมล์)
เดมะนิม	โตเกียวไอด์ (Tokyoite), โทเกียวจิน (東京人; Tōkyōjin)
เขตเวลา	เวลามาตรฐานญี่ปุ่น (UTC+9)
ISO 3166-2	JP-13
ดอกไม้	Somei-Yoshino cherry blossom
ต้นไม้	แปะก๊วย
นก	นกนางนวลหัวดำ
เว็บไซต์	<span>www.metro.tokyo.jp</span> ( <span>http://www.metro.tokyo.jp</span> )



แผนที่แสดงที่ตั้งของ 23 แขวงพิเศษ

- คัตสึชิกะ (ญี่ปุ่น: 葛飾区 โรมากิ: Katsushika-ku)
- คิตะ (ญี่ปุ่น: 北区 โรมากิ: Kita-ku)
- โคโต (ญี่ปุ่น: 江東区 โรมากิ: Kōtō-ku)
- ชินจูกุ (ญี่ปุ่น: 新宿区 โรมากิ: Shinjuku-ku)
- ชินางาวะ (ญี่ปุ่น: 品川区 โรมากิ: Shinagawa-ku)
- ชิบูยะ (ญี่ปุ่น: 渋谷区 โรมากิ: Shibuya-ku)
- ชิโยดะ (ญี่ปุ่น: 千代田区 โรมากิ: Chiyoda-ku)
- ชูโอ (ญี่ปุ่น: 中央区 โรมากิ: Chūō-ku)
- ซูจินามิ (ญี่ปุ่น: 杉並区 โรมากิ: Suginami-ku)
- ซุมิดะ (ญี่ปุ่น: 墨田区 โรมากิ: Sumida-ku)
- เซตางายะ (ญี่ปุ่น: 世田谷区 โรมากิ: Setagaya-ku)
- โทชิมะ (ญี่ปุ่น: 豊島区 โรมากิ: Toshima-ku)
- ไทโต (ญี่ปุ่น: 台東区 โรมากิ: Taitō-ku)
- นากาโนะ (ญี่ปุ่น: 中野区 โรมากิ: Nakano-ku)
- เนริมะ (ญี่ปุ่น: 練馬区 โรมากิ: Nerima-ku)
- บุงเกียว (ญี่ปุ่น: 文京区 โรมากิ: Bunkyo-ku)
- มินาโตะ (ญี่ปุ่น: 港区 โรมากิ: Minato-ku)
- เมงุโระ (ญี่ปุ่น: 目黒区 โรมากิ: Meguro-ku)
- อาดาจิ (ญี่ปุ่น: 足立区 โรมากิ: Adachi-ku)
- อารากาวะ (ญี่ปุ่น: 荒川区 โรมากิ: Arakawa-ku)
- อิตาบาสึ (ญี่ปุ่น: 板橋区 โรมากิ: Itabashi-ku)
- เอโดงาวะ (ญี่ปุ่น: 江戸川区 โรมากิ: Edogawa-ku)
- โอตะ (ญี่ปุ่น: 大田区 โรมากิ: Ōta-ku)

## โตเกียวตะวันตก

นอกเหนือจากแขวงพิเศษซึ่งจัดว่าเป็นตัวเมืองของจังหวัดโตเกียวแล้ว ทางพื้นที่ฝั่งตะวันตกของ 23 แขวงพิเศษยังเป็นที่ตั้งของฝั่งโตเกียวตะวันตก หรือที่ชาวญี่ปุ่นมักเรียกว่า "ฝั่งทามะ" (ญี่ปุ่น: 多摩地域 โรมากิ: Tamachiiki) ซึ่งประกอบด้วยเมือง 26 เมือง

### เมือง

26 เมืองในโตเกียวตะวันตก:



ที่ตั้งของแต่ละเมืองใน โตเกียวตะวันตก

- คิโยเซะ (ญี่ปุ่น: 清瀬市 โรมากิ: Kiyose-shi)
- คูนิตาจิ (ญี่ปุ่น: 国立市 โรมากิ: Kunitachi-shi)
- โคกูบุนจิ (ญี่ปุ่น: 国分寺市 โรมากิ: Kokubunji-shi)
- โคกานะอิ (ญี่ปุ่น: 小金井市 โรมากิ: Koganei-shi)
- มิตากะ (ญี่ปุ่น: 三鷹市 โรมากิ: Mitaka-shi)
- มุซาชิโนะ (ญี่ปุ่น: 武蔵野市 โรมากิ: Musashino-shi)
- มุซาชิมุรายามะ (ญี่ปุ่น: 武蔵村山市 โรมากิ: Musashi-murayama-shi)
- อากิชิมะ (ญี่ปุ่น: 昭島市 โรมากิ: Akishima-shi)

- โคไดระ (ญี่ปุ่น: 小平市 โรมาจิ: *Kodaira-shi*)

โคมาเอะ (ญี่ปุ่น: 狛江市 โรมาจิ: *Komae-shi*)

โชฟู (ญี่ปุ่น: 調布市 โรมาจิ: *Chōfu-shi*)

ทาจิกาวะ (ญี่ปุ่น: 立川市 โรมาจิ: *Tachikawa-shi*)

ทามะ (ญี่ปุ่น: 多摩市 โรมาจิ: *Tama-shi*)

นิชิโตเกียว (ญี่ปุ่น: 西東京市 โรมาจิ: *Nishitōkyō-shi*)

ฟูซุชะ (ญี่ปุ่น: 福生市 โรมาจิ: *Fussa-shi*)

ฟูจึ (ญี่ปุ่น: 府中市 โรมาจิ: *Fuchū-shi*)

มาจิเดะ (ญี่ปุ่น: 町田市 โรมาจิ: *Machida-shi*)

อากิรุโนะ (ญี่ปุ่น: あきる野市 โรมาจิ: *Akiruno-shi*)

อินางิ (ญี่ปุ่น: 稲城市 โรมาจิ: *Inagi-shi*)

โอเมะ (ญี่ปุ่น: 青梅市 โรมาจิ: *Ōme-shi*)

ฮาจิโอะจิ (ญี่ปุ่น: 八王子市 โรมาจิ: *Hachioji-shi*)

ฮามุระ (ญี่ปุ่น: 羽村市 โรมาจิ: *Hamura-shi*)

ฮิงาชิกูรูเมะ (ญี่ปุ่น: 東久留米市 โรมาจิ: *Higashikurume-shi*)

ฮิงาชิมูรายามะ (ญี่ปุ่น: 東村山市 โรมาจิ: *Higashimurayama-shi*)

ฮิงาชียามาโตะ (ญี่ปุ่น: 東大和市 โรมาจิ: *Higashiyamato-shi*)

ฮิโนะ (ญี่ปุ่น: 日野市 โรมาจิ: *Hino-shi*)
- อำเภอในชิตามะ
- ทางตะวันตกสุดของจังหวัดโตเกียวนั้นเป็นที่ตั้งของอำเภอขนาดใหญ่ชื่อนิชิตามะ (ญี่ปุ่น: 西多摩郡 โรมาจิ: *Nishitama-gun*)" เป็นพื้นที่ที่มีภูมิประเทศแบบภูเขา ซึ่งอำเภอนิชิตะมะนี้เองเป็นที่ตั้งของภูเขาที่สูงที่สุดในโตเกียวคือเขาคูโมโตรีซึ่งมีความสูงกว่า 2,017 เมตร และยังมีทะเลสาบโอคุตามะซึ่งตั้งอยู่ระหว่างรอยต่อกับจังหวัดยามานาชิอีกด้วย อำเภอชิตามะประกอบด้วยสามตำบลและหนึ่งหมู่บ้าน ได้แก่
- ตำบลมิซุโฮะ (ญี่ปุ่น: 瑞穂町 โรมาจิ: *Mizuho-machi*)
  - ตำบลโอคุตามะ (ญี่ปุ่น: 奥多摩町 โรมาจิ: *Okutama-machi*)
  - ตำบลฮิโนเดะ (ญี่ปุ่น: 日の出町 โรมาจิ: *Hinode-machi*)
  - หมู่บ้านฮิโนฮาระ (ญี่ปุ่น: 檜原村 หรือ 桜原村 โรมาจิ: *Hinohara-mura*)
- เกาะและกึ่งจังหวัด
- นอกชายฝั่งออกไปนั้น โตเกียวมีหมู่เกาะมากมาย แต่เนื่องจากระยะทางที่ห่างไกลมากจากสำนักงานกรุงโตเกียว ดังนั้นทางรัฐบาลจึงได้ตั้งสำนักงานท้องถิ่นขึ้นบนเกาะนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยมีหมู่เกาะที่เป็นที่รู้จักอยู่ คือ
- หมู่เกาะอิซุเป็นหมู่เกาะภูเขาไฟ และยังเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติฟูจิ-ฮาโกเนะ-อิซุ ซึ่งหมู่เกาะอิซุนีเป็นที่ตั้งของ 3 กึ่งจังหวัด
- หมู่เกาะโอางาวาระ จากเหนือจรดใต้ประกอบไปด้วยเกาะชิจิ ตำบลนิโอชิมะ เกาะฮาอะ เกาะคิตะอิโ และเกาะมินามิอิโ ซึ่งโอางาวาระยังบริหารเกาะเล็ก ๆ ที่ห่างไกลอีกสองเกาะคือมินามิโตรีชิมะ ดินแดนส่วนตะวันออกที่สุดของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากโตเกียวกว่า 1,850 กม. และโอนิโกโตรีชิมะ เกาะที่อยู่ใต้สุดของประเทศญี่ปุ่น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ประชาชนท้องถิ่นแท้ ๆ จะพบเฉพาะบนเกาะชิจิและเกาะฮาอะเท่านั้น
- 
- เกาะฮาจิโจชิมะ ในหมู่เกาะอิซุ
- | กึ่งจังหวัด | เทศบาลท้องถิ่น | ประเภท   |
|-------------|----------------|----------|
| ฮาจิโจ      | ฮาจิโจ         | ตำบล     |
|             | ฮาโอางาชิมะ    | หมู่บ้าน |
| มียาเกะ     | มียาเกะ        | หมู่บ้าน |
|             | มิคุราจิมะ     | หมู่บ้าน |
| โอชิมะ      | โอชิมะ         | ตำบล     |
|             | โทชิมะ         | หมู่บ้าน |
|             | นีจิมะ         | หมู่บ้าน |
|             | โคชูชิมะ       | หมู่บ้าน |
| โอางาวาระ   | โอางาวาระ      | หมู่บ้าน |
- ภูมิอากาศ
- โตเกียวตะวันออก



ข้อมูลภูมิอากาศของ23 แขวงพิเศษของโตเกียว <sup>[21]</sup> (ค.ศ. 1981–2017)													
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ทั้งปี
อุณหภูมิสูงสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	22.6 (72.7)	24.9 (76.8)	25.3 (77.5)	29.2 (84.6)	32.2 (90)	36.2 (97.2)	39.5 (103.1)	39.1 (102.4)	38.1 (100.6)	32.6 (90.7)	27.3 (81.1)	24.8 (76.6)	39.5 (103.1)
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย °C (°F)	9.6 (49.3)	10.4 (50.7)	13.6 (56.5)	19.0 (66.2)	22.9 (73.2)	25.5 (77.9)	29.2 (84.6)	30.8 (87.4)	26.9 (80.4)	21.5 (70.7)	16.3 (61.3)	11.9 (53.4)	19.8 (67.6)
อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวัน °C (°F)	5.2 (41.4)	5.7 (42.3)	8.7 (47.7)	13.9 (57)	18.2 (64.8)	21.4 (70.5)	25.0 (77)	26.4 (79.5)	22.8 (73)	17.5 (63.5)	12.1 (53.8)	7.6 (45.7)	15.4 (59.7)
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย °C (°F)	0.9 (33.6)	1.7 (35.1)	4.4 (39.9)	9.4 (48.9)	14.0 (57.2)	18.0 (64.4)	21.8 (71.2)	23.0 (73.4)	19.7 (67.5)	14.2 (57.6)	8.3 (46.9)	3.5 (38.3)	11.6 (52.9)
อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	-9.2 (15.4)	-7.9 (17.8)	-5.6 (21.9)	-3.1 (26.4)	2.2 (36)	8.5 (47.3)	13.0 (55.4)	15.4 (59.7)	10.5 (50.9)	-0.5 (31.1)	-3.1 (26.4)	-6.8 (19.8)	-9.3 (15.3)
หยาดน้ำฟ้า มม (นิ้ว)	52.3 (2.059)	56.1 (2.209)	117.5 (4.626)	124.5 (4.902)	137.8 (5.425)	167.7 (6.602)	153.5 (6.043)	168.2 (6.622)	209.9 (8.264)	197.8 (7.787)	92.5 (3.642)	51.0 (2.008)	1,528.8 (60.189)
ปริมาณหิมะ ซม (นิ้ว)	5 (2)	5 (2)	1 (0.4)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	11 (4.3)
ความชื้นร้อยละ	52	53	56	62	69	75	77	73	75	68	65	56	62
วันที่มีหยาดน้ำฟ้าโดยเฉลี่ย (≥ 0.5 mm)	5.3	6.2	11.0	11.0	11.4	12.7	11.8	9.0	12.2	10.8	7.6	4.9	114.0
วันที่มีหิมะตกโดยเฉลี่ย	2.8	3.7	2.2	0.2	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.8	9.7
จำนวนชั่วโมงที่มีแดด	184.5	165.8	163.1	176.9	167.8	125.4	146.4	169.0	120.9	131.0	147.9	178.0	1,876.7
แหล่งที่มา: สำนักอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่น (รายงาน ค.ศ. 1872–ปัจจุบัน) <sup>[22][23][24]</sup>													

#### โตเกียวตะวันตก

ข้อมูลภูมิอากาศของโตเกียวตะวันตก (ค.ศ. 1981–2017)													
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ทั้งปี
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย °C (°F)	6.7 (44.1)	7.1 (44.8)	10.3 (50.5)	16.3 (61.3)	20.5 (68.9)	23.0 (73.4)	26.8 (80.2)	28.2 (82.8)	23.9 (75)	18.4 (65.1)	13.8 (56.8)	9.3 (48.7)	17.1 (62.8)
อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวัน °C (°F)	1.3 (34.3)	1.8 (35.2)	5.0 (41)	10.6 (51.1)	15.1 (59.2)	18.5 (65.3)	22.0 (71.6)	23.2 (73.8)	19.5 (67.1)	13.8 (56.8)	8.5 (47.3)	3.8 (38.8)	11.9 (53.4)
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย °C (°F)	−2.7 (27.1)	−2.3 (27.9)	0.6 (33.1)	5.6 (42.1)	10.5 (50.9)	14.8 (58.6)	18.7 (65.7)	19.7 (67.5)	16.3 (61.3)	10.3 (50.5)	4.6 (40.3)	−0.1 (31.8)	8.1 (46.6)
หยาดน้ำฟ้า มม (นิ้ว)	44.1 (1.736)	50.0 (1.969)	92.5 (3.642)	109.6 (4.315)	120.3 (4.736)	155.7 (6.13)	195.4 (7.693)	280.6 (11.047)	271.3 (10.681)	172.4 (6.787)	76.7 (3.02)	39.9 (1.571)	1,623.5 (63.917)
จำนวนชั่วโมงที่มีแดด	147.1	127.7	132.2	161.8	154.9	109.8	127.6	148.3	99.1	94.5	122.1	145.6	1,570.7
แหล่งที่มา: สำนักอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่น <sup>[25]</sup>													

### เศรษฐกิจ



ธนาาคารแห่งประเทศญี่ปุ่น

โตเกียวเป็น 1 ใน 3 ศูนย์กลางทางการเงินของโลกร่วมกับนครนิวยอร์ก และลอนดอน โตเกียวเป็นเขตเมืองที่มีเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก จากการสำรวจพบว่าในเขตอภิมหานครโตเกียวซึ่งมีประชากรประมาณ 35.2 ล้านคน มี GDP รวม 1.191 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2005 (เทียบด้วยความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ) ทำให้โตเกียวเป็นเขตเมืองที่มี GDP สูงที่สุดในโลก<sup>[26]</sup> ในปี 2008 มีบริษัท 47 แห่งในรายชื่อ Fortune Global 500 ที่มีฐานอยู่ในโตเกียว ซึ่งมากเป็นเกือบ 2 เท่าของเมืองอันดับ 2 <sup>[27]</sup>

โตเกียวเป็น 1 ในศูนย์กลางหลักทางการเงินระหว่างประเทศ<sup>[28]</sup> และมีส่วนงานใหญ่ของวณิชยกรรมและบริษัทประกันภัยที่ใหญ่ที่สุดในโลกหลายแห่ง ในระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่ง

เป็นการพัฒนาภายใต้การควบคุมจากทางการ บริษัทใหญ่ ๆ หลายแห่งย้ายสำนักงานใหญ่จากเมืองต่าง ๆ เช่น โอซากะ (ซึ่งเป็นเมืองหลวงทางการค้าในอดีต) มายังโตเกียว โดยหวังว่าจะได้ประโยชน์จากการที่ติดต่อร์ัฐบาลได้สะดวกขึ้น แต่แนวโน้มนี้ก็ชะลอลงเมื่อประชากรเพิ่มขึ้นและทำให้ค่าครองชีพสูงตามขึ้นไปด้วย



ตลาดหลักทรัพย์โตเกียว

ตลาดหลักทรัพย์โตเกียวเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่ใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่นและใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก โดยมูลค่าการซื้อขายในตลาดใหญ่เป็นอันดับ 4 ในปี 2003 โตเกียวมีพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรมถึง 8.46 ตร.กม.<sup>[29]</sup> ตามข้อมูลของกระทรวงเกษตรป่าไม้และประมงญี่ปุ่น การเกษตรกรรมมีมากในพื้นที่โตเกียวตะวันตก โดยสินค้าที่นำเปื้อนง่ายเช่นผัก ผลไม้ และดอกไม้สามารถขนส่งอย่างสะดวกและรวดเร็วไปยังตลาดในแขวงพิเศษของจังหวัด โดยมี "โคมัดสินะ" หรือผักโขมเป็นผักเศรษฐกิจ

### การคมนาคม

โตเกียวซึ่งเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคคันโตตอนใต้ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมภายในประเทศและระหว่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น ทั้งทางรถไฟรถยนต์ และทางอากาศ การขนส่งมวลชนภายในโตเกียวที่สำคัญคือรถไฟและรถไฟใต้ดินที่มีเครือข่ายกว้างใหญ่และมีระบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ

ภายในโตเกียวมีท่าอากาศยานนานาชาติฮาเนดะ (โตเกียว) ซึ่งให้บริการเที่ยวบินในประเทศเป็นส่วนใหญ่และเป็นสนามบินที่มีจำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุดในเอเชีย<sup>[30]</sup> ท่าอากาศยานนานาชาติหลักคือท่าอากาศยานนานาชาตินริตะซึ่งอยู่ในจังหวัดชิบะ เกะต่าง ๆ ในหมู่เกาะอิซุก็มีสนามบินของตนเอง เช่น ท่าอากาศยานฮาจิโงมิะ ท่าอากาศยานมียาเกมิะ ท่าอากาศยานโอชิมะ และมีเที่ยวบินมายังสนามบินฮาเนดะ แต่หมู่เกาะโองาซาวาระยังไม่มีสนามบิน เพราะมีข้อโต้แย้งว่าไม่ควรสร้างสนามบินเพราะจะเป็นภัยคุกคามต่อธรรมชาติของเกาะ<sup>[31]</sup>

นอกจากนี้รถไฟฟ้ายังเป็นการคมนาคมหลักในโตเกียว ซึ่งมีเครือข่ายทางรถไฟในเมืองขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยบริษัทรถไฟญี่ปุ่นตะวันออกเป็นผู้ให้บริการรถไฟฟ้าที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งรวมถึงรถไฟสายยามาโนเอะ ซึ่งวิ่งเป็นวงผ่านสถานที่สำคัญของโตเกียวเช่นสถานีโตเกียวและชินจูกุ รถไฟฟ้าใต้ดินให้บริการโดยโตเกียวเมโทรและสำนักงานส่งมหานครโตเกียว (โทเอ)

## ประชากร

โตเกียวมีประชากรทั้งหมดประมาณ 12.79 ล้านคนในเดือนตุลาคม 2007 ซึ่งในจำนวนนั้น 8.65 ล้านคนอาศัยอยู่บริเวณ 23 แขวงการปกครองพิเศษในโตเกียว ในเวลากลางวันมีประชากรเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 2.5 ล้านคนเนื่องจากมีประชากรจากเมืองใกล้เคียงเดินทางเข้ามาเพื่อทำงานหรือศึกษาเล่าเรียน<sup>[33]</sup> ปรากฏการณ์นี้จะพบได้ชัดในแขวงชิโยดะ แขวงชูโอ และแขวงมินาโตะ ซึ่งมีประชากรมากกว่า 2 ล้านคนในเวลากลางวัน แต่น้อยกว่า 3 แสนคนในเวลากลางคืน



## เครือข่ายรถไฟฟ้าในโตเกียว

ในปี 2005	ชาวต่างชาติ
ที่อาศัยอยู่ในโตเกียวมากที่สุด	
5	เชื้อชาติได้แก่
(123,611 คน)	เกาหลี
(106,697 คน)	ฟิลิปปินส์
(31,077 คน)	อเมริกัน
(18,848 คน)	และอังกฤษ
(7,696 คน) <sup>[34]</sup>	

## การศึกษา

โตเกียวมีมหาวิทยาลัย  
และวิทยาลัยหลายแห่ง ซึ่ง

รวมทั้งมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่สุดในญี่ปุ่นและมีชื่อเสียงในระดับโลก เช่นมหาวิทยาลัยโตเกียว สถาบันเทคโนโลยีโตเกียว มหาวิทยาลัยวาเซดะ มหาวิทยาลัยนครโตเกียว มหาวิทยาลัยโซะ มหาวิทยาลัยอิตตสึบาชิ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์แห่งโตเกียว มหาวิทยาลัยเคโอ เป็นต้น<sup>[35][36]</sup>

ในแต่ละเขตมีโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่ง  
เป็นการศึกษาภาคบังคับ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบริหารโดยคณะ  
กรรมการการศึกษาของมหานครโตเกียว นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนเอกชนที่เปิด  
สอนตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายหลายแห่ง<sup>[37]</sup>

# เมืองพี่น้อง

โตเกียวมีเมืองพี่น้อง 11 แห่ง<sup>[38]</sup>

เมือง	ค.ศ.
 <u>นิวยอร์ก</u>	1960
 <u>ปักกิ่ง</u>	1979
 <u>ปารีส</u>	1982
 <u>ซิดนีย์</u>	1984
 <u>โซล</u>	1988
 <u>จาการ์ตา</u>	1989
 <u>เซาเปาโล</u>	1990
 <u>ไคโร</u>	1990
 <u>มอสโก</u>	1991
 <u>เบอร์ลิน</u>	1994
 <u>โรม</u>	1996

ประชากรของโตเกียว<sup>[3]</sup>

ตามพื้นที่ <sup>1</sup>	จังหวัด	12.79 ล้าน
	แขวงพิเศษ	8.653 ล้าน
	โตเกียวตะวันตก	4.109 ล้าน
	เกาะ	28,000
ตามวัย <sup>2</sup>	เยาวชน (อายุ 0-14)	1.461 ล้าน (11.8%)
	ทำงาน (อายุ 15-64)	8.546 ล้าน (69.3%)
	เกษียณ (อายุ 65+)	2.332 ล้าน (18.9%)
ตามช่วงเวลา <sup>3</sup>	กลางวัน	14.978 ล้าน
	กลางคืน	12.416 ล้าน
ตามสัญชาติ	ต่างชาติ	364,653 <sup>4</sup>

<sup>1</sup> ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2007.      <sup>3</sup> การสำรวจสำมะโนประชากร ปี 2005

<sup>2</sup> ณ วันที่ 1 มกราคม 2007. <sup>4</sup> ณ วันที่ 1 มกราคม 2006

ผู้พำนักที่ขึ้นทะเบียนแบ่งตามสัญชาติ (ค.ศ. 2012) <sup>[32]</sup>	
สัญชาติ	จำนวน
 จีน	161,169
 เกาหลีเหนือ และ  เกาหลีใต้	99,880
 ฟิลิปปินส์	27,929
 สหรัฐ	15,901
 อินเดีย	8,313
 เนปาล	8,669
 ไทย	6,906
 สหราชอาณาจักร	5,522
 พม่า	4,781
 ฝรั่งเศส	4,635

อ้างอิง

1. "東京都歌・市歌". Tokyo Metropolitan Government. สืบค้นเมื่อ September 17, 2011.
2. อ่านข่าวต่อได้ที่: <http://www.thairath.co.th/content/678498>
3. "Population of Tokyo". Tokyo Metropolitan Government. สืบค้นเมื่อ 2009-01-01.
4. "大都市圏・都市圏の人口". Ministry of Internal Affairs and Communications. สืบค้นเมื่อ 2005. Check date values in: `|accessdate=` ([help](#))
5. <http://esa.un.org/unup/>
6. รายชื่อเมืองที่มีประชากรสูงที่สุดในโลก (<http://www.nationsonline.org/oneworld/bigcities.htm>) (อังกฤษ)

# แหล่งข้อมูลอื่น

ก่อนหน้า		โตเกียว		ถัดไป
<div>เฮอังเกียว</div> <div>(เกียวโตะ)</div>	⏪	<div></div> <div>นครหลวงของญี่ปุ่น</div> <div>(ตั้งแต่ พ.ศ. 2411)</div>	⏩	ปัจจุบัน

- [กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น \(http://www.mfa.go.th/web/345.php\)](http://www.mfa.go.th/web/345.php) สารานุกรมก่อนเดินทาง โดยกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย
- [เทศกาลในโตเกียว \(http://www.japantimes.co.jp/festivals.htm\)](http://www.japantimes.co.jp/festivals.htm)
- [ภาพถ่ายดาวเทียมของโตเกียว \(http://maps.google.com/maps?q=Tokyo&spn=0.168623,0.234180&t=k&hl=en\)](http://maps.google.com/maps?q=Tokyo&spn=0.168623,0.234180&t=k&hl=en)
- [โฮมเพจของมหานครโตเกียวอย่างเป็นทางการ \(http://www.metro.tokyo.jp/ENGLISH/\)](http://www.metro.tokyo.jp/ENGLISH/)
- [ปฏิทินเหตุการณ์สำคัญในโตเกียว \(http://www.tokyodiary.com/\)](http://www.tokyodiary.com/)
- [บริษัท รถไฟใต้ดินโตเกียว จำกัด \(มหาชน\) \(http://www.tokyometro.jp/e/index.html\)](http://www.tokyometro.jp/e/index.html)
- [โตเกียว ข้อมูลการท่องเที่ยวจาก วิกิท่องเที่ยว](#)

ดึงข้อมูลจาก "https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=โตเกียว&oldid=8636318"

หน้านี้แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2562 เวลา 23:37 น.

อนุญาตให้เผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ แบบแสดงที่มา-อนุญาตแบบเดียวกัน และอาจมีเงื่อนไขเพิ่มเติม ดูรายละเอียดที่ [ข้อกำหนดการใช้งาน Wikipedia®](#) เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของมูลนิธิวิกิมีเดีย องค์กรไม่แสวงผลกำไร

[ติดต่อเรา](#)